

Og medmindre der er sket noget de seneste dage, så er det jo stadig væk sådan, at i det EF-direktiv, der er undervejs, for yderligere markedsåbning tales der om, at alle landene skal have åbnet deres markeder senest den 1. januar 2005.

Jeg synes, det ville være passende, at det stod i den danske lovgivning; det er ikke, fordi jeg er i tvivl om, at Folketinget vil holde fast i en sådan dato, hvis først Danmark har tilsluttet sig et direktiv, men i stedet for at have en formulering stående om, at det overlades til ministeren i øvrigt i samråd med et folketingsudvalg, så burde det være sådan, at det fremgik direkte af lovteksten.

Det er der to grunde til, at det burde gøre.

Den første og vigtigste er, at de virksomheder, som skal benytte sig af denne her lovgivning, har altså større tillid, når et tal står i en lovtekst, end hvis det overlades til en minister, for i og med at det overlades til en minister, så har ministeren altså også mulighed for at afvige fra en sådan åbning. Specielt når den politiske aftale, der ligger i øjeblikket, taler om, at vi først i år 2008 skal have en 43 pct.s åbning af det danske marked, kan jeg godt forstå, når man i markedet er i tvivl om, hvorvidt Danmark vil overholde et EF-direktiv om en åbning af det danske marked fuldstændig pr. 1. januar 2005. Hvad vil den danske regering føle sig mest forpligtet af – et EF-direktiv eller en politisk aftale, der hedder 2008?

Så fik vi anskuelighedsundervisning her fra talerstolen. SF lægger ikke skjul på, at hvis SF har noget at skulle have sagt i år 2003, ja, så vil SF med arme og ben kæmpe imod en yderligere markedsåbning. Venstre og Det Konservative Folkeparti håber på, at enten et folketingsvalg eller andet har ændret magtbalancen i Folketinget på en sådan måde, at man efter 2003 kan lave den yderligere markedsåbning. Og jeg håber da, at Venstre og Det Konservative Folkeparti får ret.

Derfor skader det jo ikke at have stående i en lovtekst, at der er frit leverandørvalg senest 1. januar 2005. Ordet senest gør jo, at en eventuel borgerlig regering har mulighed for allerede i 2003 at lave den danske markedsåbning, hvis de forudsætninger, der har været på tale, i øvrigt er opfyldt.

For mig at se er det, der er afgørende, at vi får et dansk naturgassystem, som er i stand til ikke

alene at matche det, der foregår i EU, men så sandelig også indadtil at kunne tilfredsstille de behov, der er.

Vi har set, hvordan gartnerne måned efter måned er blevet holdt hen, uden at der er kommet nogen seriøse løsninger. Vi har set, hvordan flere industrivirksomheder måned efter måned må kæmpe for hver eneste lille bitte gasaftale. Og vi har set, hvordan særlig de decentrale kraftvarmeværker føler sig totalt tilsidesat i forhold til de tilbud om gasleverancer og de pristilbud, de får fra DONG.

Derfor burde det naturligtvis være sådan, at vi i Danmark indrettede os på en sådan måde, at f.eks. gartnerne, at f.eks. industrien eller for den sags skyld de decentrale kraftvarmeværker kunne danne indkøbsforeninger. En sådan mulighed ville være et langt stærkere redskab end at have nogle mere eller mindre teoretiske procenter stående i en lovgivning.

Ved at man åbnede for disse indkøbsforeninger, ville de danske virksomheder også stå meget stærkere, når de skulle ud og lave eventuelle aftaler med udenlandske leverandører, frem for at de udenlandske leverandører kunne kigge på det danske marked og se, at der er nogle teoretiske procentsatser, som altså kan forhindre enkelte virksomheder i også at være i det gode selskab, der frit kan handle.

Så derfor burde den aftale, jeg kan forstå der er indgået her til formiddag, også have haft et element om, at man f.eks. fra gartnerens side kan danne sådanne indkøbsforeninger. Men som ikke mindst Energiudvalgets formand, hr. Martin Glerup, har redegjort for, er det altså her til formiddag, der er indgået en opfølgingsaftale.

Jeg glæder mig selvfølgelig til, at vi får lovforslaget tilbage til udvalget, at vi får mulighed for at se teksten i den aftale og at vi, eventuelt når der skal afgives en tillægsbetænkning, så får den politiske aftale flyttet over til også at være en del af f.eks. en tillægsbetænkning, sådan at det har en stærkere parlamentarisk styrke bag end blot en politisk aftale.

Jeg glæder mig over dem, der har tilkendegivet, at de kan støtte mit ændringsforslag nr. 1. Jeg skal selv sørge for at støtte ændringsforslag nr. 2. Og medmindre den politiske aftale, der er indgået her til formiddag, er helt hen i vejret, så vil jeg også ved tredjebehandlingen støtte selve lovforslaget.